

Двукракото куче, което спечели Америка

2007-10-31 00:01:13

Едно куче на два крака се превърна в медийна звезда в САЩ. Родената през декември 2002 г. Фейт и стопанката ѝ Джуд Стрингфелоу вече гостуваха на шоуто на Опра Уинфри, на шоуто "Монтел" на Монтел Уилямс и в предаването за невероятни събития Ripley's Believe It or Not!

[swf] data="http://www.youtube.com/v/5-A0WRDPQHc", width="425", height="350" [/swf]

Двукракото куче Фейт стана символ на волята за живот. То е олицетворение на максимата "всичко е възможно", а заради растящата си популярност не само има собствен сайт www.faithtthedog.net, но притежава и профил в MySpace. Историята на Фейт е описана в книгата With a Little Faith, която вече има две издания.

Като малка Фейт не можела да се изправя и се влачела по пода. Ветеринарят препоръчал на стопаните ѝ да я приспят, тъй като щяла да пробие дупка в гърдите и в челюстта си.

Снимка:[faithtthedog.net](http://www.faithtthedog.net)

Фейт е родена в Оклахома с дефект – тя имала само една предна лапа, която била недоразвита. Кучето обаче имало късмет и си намерило стопани на триседмична възраст. То било избрано от едно кучило, в което много от кученцата били дефектни, а някои вече били умрели. Всъщност майката на Фейт се опитвала да я убие и била легнала върху нея, за да я задуши. Собствениците ѝ пък се замисляли дали да не я приспят, тъй като се страхували, че няма да може да ходи.

[swf] data="http://www.youtube.com/v/Q9E-JaWOww0", width="425", height="350" [/swf]

Фейт не можела да се изправя и се влачела по пода. Според ветеринаря обаче така щяла да пробие дупка в челюстта и на гърдите си. Въпреки препоръката на лекаря да се откажат от животното, семейството на Джуд Стрингфелоу го приело с радост в дома си. Новите ѝ собственици я научили да стои права, да подскача и дори да ходи на двете си задни лапи като човек. За целта използвали лъжица с фъстъчено масло като примамка.

Благодарение на обичта на стопаните си и лъжица фъстъчено масло Фейт се научила да ходи на два крака. Снимка:[faithtthedog.net](http://www.faithtthedog.net)

"Тя е страхотно куче, казва Джуд, и ние дори не забелязваме дефекта ѝ. Само да се обърнеш, и тя вече гони гъските из парка, тича, скача и се държи като всяко друго куче. Е, куче, чийто нос е на един метър над земята и може да омете чинията ти на масата за секунди."

Предизвикателството пред стопаните на Фейт обаче не било само да я научат да ходи изправена. Тъй като предната ѝ лапа била закърняла, тя започнала да атрофира и да изсъхва. Наложила се операция, за да я отстранят. На мястото на лапата сложили дренаж и стегната превръзка. За нула време Фейт се възстановила и започнала отново да тича на два крака.

Семейство Стрингфелоу твърди, че Фейт е подарък от Бога. Животът с нея помогнал на цялата фамилия да стане по-състрадателна. "Докато се научи да ходи, трябваше да ставаме през два часа през нощта. Това ни направи по-малко егоистични, казва стопанката Джуд. Сега обаче тя ни връща обичта."

Фейт в прегръдките на член на фамилията Стрингфелоу. Кучето е медийна звезда, която вдъхва надежда на много хора. Снимка: faiththedog.net

Фейт не е единственото двукрако куче в Америка. В Тексас живее едно чихуахуа, което също е без предни лапи и ходи изправено. Фейт обаче печели всички с жизнерадостността си. Опра Уинфри, която през последните 21 години е интервюирала хиляди гости, казва, че никога няма да забрави Фейт – кучето, което превъзмогна дефекта си и даде надежда на милиони хора. “Тя демонстрира какво може да означава упорството, споделя Опра. Сякаш ни казва: “Мога да направя каквото си искам, нищо не може да ме спре.” На едно посещение в Южна Африка към Опра се приближило малко момиченце и й казало: “Харесах предаването ти за кучето с двата крака, защото ме накара да повярвам, че мога да постигна каквото си искам.”

Днес Фейт работи за деца с увреждания в Оклахома. Тя участва в терапия с деца, изучаващи английски като втори език и им помага при четенето. И както казва Опра: “Това не е ли чудо? Щом Фейт може да постигне това, аз започвам да се питам: “Какво мога да направя аз?”